

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7640/2550

พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีโจทก์ นายวีระ เดชะผลโจทก์ร่วม นายณัฐพล จันทร์เจริญจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 46, ป.อ. มาตรา 291, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 176, ป.พ.พ. มาตรา 442, ป.วิ.อ. มาตรา 253

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.วิ.อ. มาตรา 46 บัญญัติว่า ในการพิจารณาคดีส่วนแพ่งศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา โดยไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ให้นำข้อเท็จจริงที่ได้จากคำพิพากษาของคดีในส่วนแพ่งมาฟังเป็นยุติในคดีส่วนอาญาได้ การที่ข้อเท็จจริงในคดีส่วนแพ่งฟังได้ว่าผู้ตายมีส่วนประมาทด้วยจึงคงเพียงแต่นำมาฟังประกอบในการกำหนดค่าสินไหมทดแทนว่าโจทก์ร่วมควรจะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากจำเลยเพียงใดเท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยโดยนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณาคดีส่วนแพ่งมารับฟังในการวินิจฉัยคดีส่วนอาญาว่า ผู้ตายมีส่วนประมาทด้วย ผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย แล้วพิพากษายกคำร้องขอของ ว. บิดาผู้ตายที่ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ เป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นายวีระ บิดาของผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต เฉพาะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 84,522 บาท ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอื่น ๆ เกี่ยวกับงานศพผู้ตายรวม 49,882 บาท กับค่าขาดไร้อุปกรณ์ของโจทก์ร่วมอีก 1,674,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,808,404 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันยื่นคำร้องจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยให้การขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาคดีส่วนอาญาไปก่อนว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4) ประกอบมาตรา 157 อันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 2 ปี และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 สำหรับคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาในภายหลังโดยพิพากษาให้จำเลยชำระเงินค่าสินไหมทดแทน 138,202 บาท แก่โจทก์ร่วม พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันยื่นคำร้อง (วันที่ 27 ตุลาคม 2552) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ร่วมอุทธรณ์คดีส่วนอาญาและส่วนแพ่ง และจำเลยอุทธรณ์คดีส่วนแพ่ง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาคดีส่วนอาญาแก้เป็นว่า ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนายวีระ และให้ยก

อุทธรณ์ของนายวีระ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น สำหรับคดีส่วนแพ่ง พิพากษากลับ ให้ยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้องแต่ไม่ตัดสิทธิผู้ร้อง ที่จะฟ้องร้องจำเลยเป็นคดีแพ่งใหม่ให้ถูกต้องภายในกำหนดอายุความ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้น อุทธรณ์และชั้นพิจารณาในศาลชั้นต้น (ถ้ามี) ให้เป็นพับ โจทก์ร่วมฎีกา ทั้งในคดีส่วนแพ่งและคดี ส่วนอาญา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมสำหรับคดีส่วน อาญาว่า โจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยหรือไม่ และสมควรรอการลงโทษแก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาคดีไปได้โดยไม่จำเป็นต้องสืบ พยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง ข้อเท็จจริงจึง ต้องฟังเป็นยุติว่า จำเลยกระทำความผิดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามฟ้อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 บัญญัติว่า ในการพิจารณาคดีส่วนแพ่งศาล จำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา โดยไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติของ กฎหมายใดที่ให้นำข้อเท็จจริงที่ได้จากคำพิพากษาของคดีในส่วนแพ่งมาฟังเป็นยุติในคดีส่วนอาญา ได้ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 442 บัญญัติว่า ถ้าความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะ ความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้เสียหายประกอบด้วยไซ้ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 223 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมาตรา 223 บัญญัติว่า ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิด อย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ ท่านว่าหนึ่งนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่าย ผู้เสียหายมากน้อยเพียงใดนั้นต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญคือว่าความเสียหายนั้น ได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร การที่ข้อเท็จจริงในคดีส่วนแพ่งฟังได้ว่า ผู้ตายมีส่วนประมาทด้วยนั้นจึงคงเพียงแต่นำมาฟังประกอบในการกำหนดค่าสินไหมทดแทนว่า โจทก์ร่วมควรจะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากจำเลยเพียงใดเท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัย โดยนำข้อเท็จจริงที่รับฟังได้จากคดีส่วนแพ่งมารับฟังในการวินิจฉัยคดีส่วนอาญาโดยเทียบเคียง ตามแบบอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7640/2550 ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ นายเชื้อ โจทก์ร่วม นายวิสุทธิ์ จำเลย และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2869/2553 ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชร โจทก์ นางวินัย โจทก์ร่วม นายอำนาจ จำเลยนั้น เห็นว่า ใน คำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองคดีดังกล่าวจำเลยให้การปฏิเสธ ข้อเท็จจริงที่ว่าฝ่ายโจทก์ร่วมมีส่วน กระทำผิดด้วยนั้นได้มาจากพยานหลักฐานที่คู่ความนำสืบในคดีส่วนอาญา ส่วนในคดีนี้จำเลย ให้การรับสารภาพตามฟ้อง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นยุติได้ตามฟ้องเพราะคู่ความมิได้มีการ สืบพยาน ซึ่งแตกต่างจากคำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองคดีดังกล่าว ในคดีนี้การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 นำข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณาคดีส่วนแพ่งมารับฟังในการวินิจฉัยคดีส่วนอาญาว่าผู้ตายมีส่วน ประมาทด้วย ผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย แล้วพิพากษายกคำร้องของนายวีระบิดาของผู้ตาย ที่ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการนั้นจึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ร่วมข้อนี้ฟังขึ้น ส่วน ที่โจทก์ร่วมฎีกาขอให้ไม่รอการลงโทษแก่จำเลยนั้น เห็นว่าฝ่ายจำเลยได้ขอใช้ค่าเสียหายให้แก่ โจทก์ร่วมสำหรับคดีส่วนอาญาแล้วเป็นจำนวนถึง 580,000 บาท นับว่าเป็นการบรรเทาผลร้ายแล้ว ตามสมควรและไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อนจึงเห็นสมควรรอการลงโทษแก่จำเลย ฎีกาของโจทก์ร่วมข้อนี้ฟังไม่ขึ้น สำหรับฎีกาของโจทก์ร่วมในคดีส่วนแพ่งที่ว่า จำเลยต้องชำระ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมตามคำร้องหรือไม่นั้น เห็นว่า ตามที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยไว้ โดยละเอียดเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยจะต้องชดใช้ให้แก่โจทก์ร่วมเป็นค่าปลงศพผู้ตาย

เป็นเงิน 84,522 บาท ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับงานศพเป็นเงิน 49,882 บาท และกำหนดค่าที่โจทก์ร่วมต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมาย เป็นเงิน 1,302,000 บาท รวมค่าเสียหายทั้งสิ้นเป็นเงิน 1,436,404 บาท นั้น นับว่าเหมาะสมแล้ว และเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริเวณเหนือจุดเกิดเหตุมีสะพานลอยทางข้ามแต่ผู้ตายกลับข้ามถนนโดยไม่ใช้สะพานลอยทางข้าม ทั้งที่ถนนที่เกิดเหตุเป็นถนนใหญ่มีทางเดินรถทั้งสองฝั่งรวมถึง 6 ช่องทาง มีรถแล่นด้วยความเร็วสูงและเป็นเวลากลางคืน การที่ผู้ตายเสี่ยงภัยเดินข้ามถนนดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการกระทำโดยประมาทปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ด้วย ที่ศาลชั้นต้นเห็นว่าผู้ตายมีส่วนประมาทก่อให้เกิดความเสียหายในคดีนี้อยู่ด้วยครึ่งหนึ่งนั้น จึงชอบแล้ว และเมื่อนำค่าเสียหายที่ผู้ตายมีส่วนประมาทอยู่ด้วยครึ่งหนึ่งมาหักออกจากค่าเสียหายที่โจทก์ร่วมได้รับและหักค่าเสียหายที่โจทก์ร่วมได้รับจากการบรรเทาผลร้ายในคดีส่วนอาญาของฝ่ายจำเลยแล้ว 580,000 บาท คงมีค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยจะต้องชำระแก่โจทก์ร่วมอีก 138,202 บาท นั้น นับว่าศาลชั้นต้นได้กำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดโดยชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมที่ขอให้กำหนดค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเต็มจำนวนตามคำร้องนั้นฟังขึ้นเพียงบางส่วน อนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นเรียกค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาจากโจทก์ร่วมและจำเลยนั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 253 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คำขอของผู้เสียหายขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนมิให้เรียกค่าธรรมเนียม" ที่ศาลชั้นต้นเรียกค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาจากโจทก์ร่วมและจำเลยจึงเป็นการไม่ชอบ เห็นควรคืนค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาให้โจทก์ร่วมและจำเลย พิพากษาแก้เป็นว่า คดีส่วนอาญาให้เพิกถอนคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ที่ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนายวีระ และที่ให้ยกอุทธรณ์ของนายวีระ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 สำหรับคดีส่วนแพ่งพิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คืนค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาให้โจทก์ร่วมและจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชัยวัฒน์ เวียงธีรวัฒน์ · ชัยยุทธ ศรีจ่านงค์ · สุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th · https://thaideka.online/deka/7640/2550](https://thaideka.online/deka/7640/2550)